

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/106/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115233330
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4115233330.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcov: 1. V. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. Z., W. XXXX/XX, 2. V. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. Z., W. XXXX/XX, obaja zastúpení Advokátskou kanceláriou ATTORNEYS GROUP s. r. o., so sídlom Banská Bystrica, Kláry Jarunkovej 2, IČO: 36 863 998, proti žalovaným: 1. S. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom I., J. XXX/X, zastúpený Advokátskou kanceláriou Kovačovská s. r. o, so sídlom Chorvátsky Grob, Jazdecká 1, IČO: 52 540 821, 2. S. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. Z. XXX, 3. T. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. Z. XXX, 4. W. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. pri B., K. XXX/XXX, žalovaní v 2. až 4. rade zastúpení Mgr. Miroslavom Pavlíkom, advokátom, so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Podjavorinskej 1922/9, o náhradu škody 124 133,52 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 17. júna 2021 č. k. 10C/604/2015-913 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovaným v 1., 2., 3. a 4. rade sa priznáva voči žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcov o zaplatenie náhrady škody v sume 124 133,52 eura s príslušenstvom. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaným v 1. až 4. rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zároveň zrušil zabezpečovacie opatrenie nariadené uznesením OS Nitra z 26. 09. 2016 č. k. 10C/604/2015-56 v spojení s uznesením KS v Nitre z 08. 09. 2017 č. k. 9Co/316/2017-196.

1.1. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 100 ods. 1, § 101, § 106 ods. 1 až 3, § 42, § 415, § 420 ods. 1, § 441, § 442 ods. 1, 2, Občianskeho zákonníka, ako aj vykonaným dokazovaním.

1.2. Žalobcovia žalobu odôvodňovali tým, že medzi žalovaným v 1. rade a žalovanými v 2, 3. a 4. rade ako predávajúcimi, ktorí boli podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností bola uzatvorená zmluva o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v kat. úz. G. Z., zapísaných na LV č. XX a to rodinný dom so súp. č. XXX nachádzajúci sa na parc. č. 84/5, hospodárska budova nachádzajúca sa na parc. č. 84/33, garáž nachádzajúca sa na parc. č. 84/34, pozemok parc. č. 84/5 o výmere 148 m², druh: zastavané plochy a nádvorcia, pozemok parc. č. 84/17 o výmere 455 m², druh: zastavané plochy a nádvorcia, pozemok parc. č. 84/32 o výmere 330 m², druh: zastavané plochy a nádvorcia, pozemok parc. č. 84/33 o výmere 20 m², druh: zastavané plochy a nádvorcia, pozemok parc. č. 84/34 o výmere 30 m² - zastavané plochy a nádvorcia. Vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného v 1.

rade bol povolený dňa 25. 07. 2012 a odvtedy žalovaný v 1. rade vystupoval ako vlastník nehnuteľností. Žalovaný v 1. rade uzatvoril ako predávajúci dňa 08. 11. 2012 s nimi ako kupujúcimi kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam a bolo dohodnuté, že kúpna cena 150 000 eur bude zaplatená v časti v hotovosti a v časti z finančných prostriedkov z úveru poskytnutého VÚB, a. s. Dňa 08. 11. 2012 uzatvorili ako dlžníci s bankou ako veriteľom zmluvu o poskytnutí Flexihypotéky na refinancovanie č. 001/185992/12-002/000, na základe ktorej im banka poskytla dňa 12. 11. 2012 finančné prostriedky vo výške 86 889,60 eura. Po pripočítaní nákladov a úrokov súvisiacich s týmto úverom sú povinní podľa bodu 7.3 zmluvy vrátiť banke 124 133,52 eura. Dohodnutá kúpna cena bola zaplatená a vlastnícke právo na nich prešlo. Žalovaní v 2. až 4. rade však podali žalobu na OS Nové Mesto nad Váhom o vypratanie nehnuteľností a určenie vlastníckeho práva z dôvodu absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej so žalovaným v 1. rade. Žalovaní svojím protiprávnym konaním vytvorili takú situáciu, že oni ako dobromyseľní záujemcovia o kúpu si zobrali úver, ktorý by si inak nezobrali.

1.3. Predmetom konania zostala náhrada škody vo výške 14 627,14 eura s úrokom z omeškania 8% ročne zo sumy 14 627,14 eura od 11. 11. 2015 do zaplatenia titulom náhrady škody, ktorá im mala vzniknúť tým, že na neplatný právny úkon k 31. 12. 2018 zaplatili VÚB, a. s. na základe Zmluvy o poskytnutí Flexihypotéky na refinancovanie č. 002/000 zo dňa 08. 11. 2012 z dôvodu poskytnutého úveru na financovanie kúpy nehnuteľností v kat. úz. G. Z. na zmluvných úrokoch 13 917,14 eura, na poplatku za poskytnutie úveru 689,60 eura a na poplatkoch za vedenie úverového účtu 19,80 eura.

1.4. Súd prvej inštancie bol viazaný predchádzajúcim názorom odvolacieho súdu, a preto sa prioritne zaoberal, či žalobcovia vykonali svoje právo v dobe ustanovenej zákonom, pretože žalovaní namietali premlčanie nároku. Podstatnou skutočnosťou bolo to, na základe ktorej vznikla žalobcom škoda (ujma spočívajúca v strate vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, od ktorej si odvíjajú nárok na náhradu škody). Nebolo sporné, že vlastnícke právo žalobcov k predmetným nehnuteľnostiam bolo zapísané v katastri nehnuteľností až do rozhodnutia OS Nové Mesto nad Váhom zo dňa 03. 03. 2016 pod sp. zn. 10C/25/2014-188, ktorým bolo určené vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam v prospech žalovaných v 2. až 4. rade, napriek absolútnej neplatnosti oboch kúpnych zmlúv v zmysle § 37 OZ s účinkami ex nunc. Až uvedeným rozhodnutím súdu žalobcovia stratili vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam a vlastníctvo na základe právoplatného rozhodnutia bolo následne zapísané v prospech žalovaných v 2. až 4. rade. Až rozhodnutím súdu o určení vlastníckeho práva sa tak žalobcovia mohli dozvedieť o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Predmetný rozsudok OS Nové Mesto nad Váhom nadobudol právoplatnosť dňa 01. 04. 2016, žalobcovia si tak mohli právo na náhradu škody uplatniť žalobou na súde dňa 02. 04. 2016, ktoré právo by sa im premlčalo v 2-ročnej subjektívnej a 3-ročnej objektívnej premlčacej dobe. Pretože žalobcovia podali žalobu, ktorou požadovali náhradu škody vo výške 14 627,14 eura na súd už 12. 11. 2015, uplatnili si ho včas, a preto vznesená námietka premlčania nie je v tejto časti dôvodná. Žalobcovia však požadujú aj zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré si zrozumiteľne a úplne uplatnili na súde až návrhom na zmenu žaloby na pojednávaní dňa 21. 11. 2018, a teda po uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby, ktorá uplynula dňa 02. 04. 2018 podľa § 106 ods. 1 OZ. Z dôvodu premlčania tohto nároku súd nemohol premlčané právo na zaplatenie úrokov z omeškania 8% ročne zo sumy 14 627,14 eura od 11. 11. 2015 do zaplatenia priznať, a preto v tejto časti žalobu zamietol.

1.5. Pretože žalovaný v 1. rade bol účastníkom zmluvného vzťahu so žalobcami na základe spornej zmluvy, bez ohľadu na to, že nebol účastníkom úverového vzťahu tým, že pre neplatnosť tejto kúpnej zmluvy mala podľa žalobcov vzniknúť škoda, zodpovedá žalovaný v 1. rade podľa § 42 Občianskeho zákonníka žalobcom za túto škodu, a to podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu, a preto námietka nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 1. rade nie je dôvodná a uvedený právny názor nevyjadril ani odvolací súd vo svojom rozhodnutí.

1.6. Neplatnosť zmluvy môže byť príčinou vzniku škody oboch (aj viacerých) strán zmluvy, teda môže viesť k vzniku viacerých nárokov na náhradu škody. Každý z účastníkov neplatnej zmluvy môže byť zároveň škodcom i poškodeným. Pre ich vzájomné vyporiadanie je nevyhnutné stanoviť ich podiel na príčine, ktorá viedla k vzniku škody, teda na neplatnosti zmluvy, pričom záver o miere, ktorou sa zmluvné strany podieľali na neplatnosti zmluvy musí byť odôvodnený konkrétnymi skutkovými závermi. U každého z nich je teda nevyhnutné samostatne skúmať splnenie všetkých zákonných predpokladov

a o každom z takýchto nárokov je treba samostatne rozhodnúť (rozsudok NS ČR sp. zn. 25Cdo 756/20 zo dňa 26. 11. 2020).

Povinnosť žalobcov ako dlžníkov zo zmluvy o úvere platiť dohodnuté úroky a poplatky vzniká zo vzájomného záväzkového stavu, ktorý bol založený zmluvným dojednaním o poskytnutí flexihypotéky, pričom žalobcovia so žalovaným v 1. rade neboli v kúpnej zmluve dohodnutí na spôsobe platenia ceny z úveru v banke. Pričom k vzniku platobnej povinnosti žalobcov preto nebolo, ani nemôže byť konanie žalovaného v 1. rade, a preto nemohlo prísť ani k reťazeniu viacerých príčin, tak ako tvrdili žalobcovia po prvom rozhodnutí súdu. V konaní bolo nesporne preukázané, že podmienka príčinnej súvislosti medzi škodou a neplatnosťou kúpnej zmluvy uzavretej dňa 08. 11. 2012 nie je daná, žaloba nie je dôvodná, a preto súd nepovažoval za hospodárne vykonávať navrhnutý výsluch svedka V. O. a R. B. K., ktorý nevykonal ani pred prvým rozhodnutím a odvolací súd mu takúto povinnosť neuložil a žalobu aj vo zvyšku proti žalovanému v 1. rade zamietol.

1.7. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie sa zaoberať aj tým, či si žalobcovia svojim konaním v rozpore s povinnosťami vyplývajúcimi z ust. § 415 OZ nespôsobili sami škodu, resp. sa na nej sčasti nepodieľali s tým, že stanovenie pomeru, v akom sa na uzavretí neplatnej zmluvy podieľali strany, má význam za situácie, že škoda, ktorej náhrady sa žalobcovia domáhajú, bola skutočne spôsobená neplatnosťou zmluvy (príp. neplatnosťou oboch zmlúv), teda za situácie, že tu existuje príčinná súvislosť medzi neplatnosťou zmluvy ako príčinou a vznikom škody ako jeho následkom. Pokiaľ by škodlivý následok na strane poškodených nastal bez tejto skutočnosti (príčiny), nemôže pre nedostatok príčinnej súvislosti nastať ani zodpovednosť žalovaných, či už žalovaného v 1. rade, alebo žalovaných v 2. až 4. rade za škodu, ani spoluzavinenie poškodeného. Tak, ako súd prvej inštancie už uviedol v prvom zrušenom rozhodnutí, v konaní bolo preukázané, že z rovnakých dôvodov ako bola neplatná kúpna zmluva uzavretá medzi žalovanými 2. až 4. a žalovaným 1. dňa 23. 07. 2012, je neplatná aj kúpna zmluva, ktorú uzavreli žalobcovia so žalovaným 1. dňa 08. 11. 2012, pričom týmto dôvodom je nedostatok vážnosti vôle podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Hoci žalobcovia namietali, že neboli „investormi“, že od počiatku mali záujem nadobudnúť vlastnícke právo k prevádzaným nehnuteľnostiam a pri uzatváraní kúpnej zmluvy 08. 11. 2012 boli dobromyseľní, v konaní bolo preukázané, že aj kúpna zmluva z 08. 11. 2012 mala slúžiť iba ako zábezpeka, kým si žalovaná 2. nevybaví úver, z ktorého prefinancuje svoje, resp. priateľove dlhy. Žalobca 1. ani nestotožnil žalovaného 1. ako kupujúceho. Preukázané bolo, že dohodnutá kúpna cena bola iba fiktívna, pretože časť z nej bola vyplatená na účet žalovaného 1., časť na účet priateľa žalovanej 2. a časť na účet syna E. K., B. K. a nebolo preukázané, že by žalobcovia vyplatili v hotovosti žalovanému 1. 65 000 eur. Kúpu a predaj nehnuteľnosti koordinoval V. B., ktorému bolo pre uvedený skutok vznesené obvinenie. Z jeho výpovede v trestnom konaní bolo preukázané, že sa stretol s manželským párom z Banskej Bystrice, ktorých tam doviedol V. O., pričom nebolo sporné, že žalobcovia sú manželia z Banskej Bystrice a s V. B. ich zoznámil V. O., tomuto manželskému páru vysvetlil, o čo ide, že sa na nich vybaví úver, ktorý bude splácať pôvodný majiteľ formou nájomnej zmluvy, až kým si nenájde inú osobu, s čím súhlasili, a preto im odovzdal žiadosť o úver a doklady pre zamestnávateľa. V konaní bolo preukázané, že k predaju a kúpe nehnuteľností prišlo za rovnakých okolností ako v prípade kúpnej zmluvy uzavretej dňa 23. 07. 2012. Žalobca 1. videl nehnuteľnosti iba z vonka a interiér iba z fotografií predložených V. B.. Žalovaní 2. až 4. v nehnuteľnostiach naďalej bývali, o čom žalobcovia vedeli a súhlasili s tým. Aj výpoveďou svedka V. O. bolo preukázané, že žalobca 1. nemal ani po prevode vlastníckeho práva od nehnuteľnosti kľúče, pretože zvonil pri dverách. Nájomnou zmluvou a výpismi z účtov žalobcu 1. vo VÚB, a. s. č. XXXXXXXXXXX/XXX a č. XXXXXXXXXXX/XXXX, FC REAL s. r. o. v UniCredit Bank Slovakia, a. s. č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vyjadrením žalobcu 1. v tomto konaní, v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 16C/205/2015 a v trestnom konaní pod ČVS: KRP-187/21-VYS-BB-2014, vyjadrením V. B. v trestnom konaní a vyjadrením žalovanej 2. v tomto a aj trestnom konaní preukázané, že žalovaní 2. až 4. platili na účet spoločnosti FC REAL s. r. o. mesačne peňažné sumy vo výške dohodnutých splátok. Uvedenému preukazujú aj opakované žiadosti žalobcov o úver, ktoré boli podávané v krátkom časovom období bez vzťahu ku konkrétnej nehnuteľnosti. Pretože aj žalobcovia konali protiprávne a v rozpore s prevenčnou povinnosťou podľa § 415 OZ, neplatnosť kúpnej zmluvy zo dňa 08. 11. 2012 aj sami zavini, a preto, ak by boli preukázané všetky predpoklady zodpovednosti za škodu, mali by podľa § 441 Občianskeho zákonníka znášať túto škodu pomerne, a nie v takom rozsahu ako žalobou požadujú. (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo/1097/2002 z 26. 08. 2003) Pretože však žaloba proti žalovanému 1. nie je v celom rozsahu dôvodná pre nedostatok príčinnej súvislosti, súd

pomer zodpovednosti nestanovil, pretože to nemalo výzvam, ktorý záver je aj v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu a ani za týmto účelom nevykonali žalobcami navrhnuté dokazovanie.

1.8. Žalobcovia požadujú zaplatenie škody podľa § 42 Občianskeho zákonníka spoločne a nerozdielne okrem žalovaného 1., ktorý bol s nimi v zmluvnom vzťahu aj od žalovaných 2. až 4., od ktorých žalovaný 1. nehnuteľnosti nadobudol kúpnu zmluvou uzavretou dňa 23. 07. 2012, ktorá bola rovnako určená za neplatnú. Vo vzťahu k žalovaným 2. až 4. uložil odvolací súd súdu prvej inštancie vyhodnotiť splnenie predpokladov zodpovednosti za škodu osobitne s poukazom na to, že neboli účastníkmi zmluvného vzťahu. Súd viazaný týmto právnym názorom, pretože v konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že žalobcovia uzavreli kúpnu zmluvu, od ktorej neplatnosti odvodzujú svoj nárok na náhradu škody dňa 08. 11. 2012 iba so žalovaným 1., nemôžu byť žalovaní 2. až 4. (hoci od nich žalovaný 1. nehnuteľnosti nadobudol) zodpovední za škodu, ktorej náhradu žalobcovia v konaní požadujú. Žalovaní 2. až 4. preto nie sú v konaní pasívne vecne legitimovaní, čo aj v priebehu konania dôvodne namietali, a preto súd žalobu voči nim v celom rozsahu zamietol a pomeru ich zodpovednosti tak, ako aj v prípade žalovaného 1. z uvedeného dôvodu nestanovil.

1.9. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a úspešným žalovaným v 1. až 4. rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pretože v konaní nikto netvrdil, ani súd nevezhladol existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP.

1.10. Poukazujúc na ust. § 335 ods. 1 CSP v konaní bolo nariadené zabezpečovacie opatrenie, a pretože súd v časti právoplatne zastavil a vo zvyšnej časti žalobu zamietol, rozhodol v zmysle § 344 CSP a § 335 ods. 1 CSP tak, že zabezpečovacie opatrenie zrušil.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadli v zákonnej lehote odvolaním žalobcovia, poukazujúc na odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Namietali, že odôvodnenie rozsudku obsahuje veľké množstvo dohadov, nesprávností, nezrovnalostí, rovnako niektoré doslova prekvapujúce tvrdenia konajúceho súdu podľa ich názoru v konaní neboli žiadnym spôsobom preukázané tak, ako to tvrdí súd prvej inštancie. Podľa ich názoru, ich jednoznačná dobromyseľnosť ako kupujúcich vyplynula už z odôvodnenia právoplatného rozsudku OS Nové Mesto nad Váhom zo dňa 03. 03. 2016 sp. zn. 10C/25/2014-188, čo však konajúci súd nevezhladol do úvahy a vyvodil si vlastný záver z dohadov a hodnotenia nepreukázaných tvrdení.

2.1. Žalobu o vypratanie podali po tom, ako sa dozvedeli, že v kúpenej nehnuteľnosti žijú žalovaní v 2. až 4. rade, čo je logickým dôkazom ich dobromyseľnosti, pretože pokiaľ by mali vystupovať ako údajní „investori“, a nie kupujúci, opodstatnenie takejto žaloby o vypratanie stráca logiku a význam. Súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s ich argumentáciou týkajúcou sa sporných žiadostí o úver, ale naopak, konštatuje závery, ktoré vôbec žiadnym spôsobom v konaní neboli preukázané a v tejto súvislosti ani nevykonali výsluch navrhovaného svedka - p. O., ktorý ako jediný sa mohol rozhodujúcim spôsobom k týmto okolnostiam vyjadriť. Rovnako trestné oznámenie VÚB, a. s. vo veci spáchania obzvlášť závažného zločinu úverového podvodu bolo právoplatne odmietnuté, čo tiež potvrdzuje ich dobromyseľnosť. Súd nepodložene a nelogicky všetky okolnosti týkajúce sa uzavretia a plnenia zmlúv o nájme nehnuteľností z 10. 01. 2013 vykladal absolútne nedôvodne na ich ťarchu. V konaní nikdy nemohli uviesť a ani neuviedli, že by ich žalovaný v 1. rade na obhliadke mal informovať, že nehnuteľnosti užívajú žalované v 2. a 3. rade. K takejto obhliadke, na ktorej by sa boli stretli so žalovaným v 1. rade nikdy nedošlo a nepotvrdil to ani samotný žalovaný v 1. rade vo svojej výpovedi.

2.2. Súd pomerne často cituje výpoveď p. B., pričom ide o osobu niekoľkonásobne trestne stíhanú pre jej rozsiahlu ekonomickú trestnú činnosť, pričom je zaujímavé, že práve naopak (v porovnaní s výpoveďou p. B.), výpoveď p. O., ktorý vyslovene pravdivo vypovedal v ich prospech a potvrdil ich absolútnu dobromyseľnosť, je v odôvodnení rozhodnutia citovaná tendenčne, neúplne a aj výslovne nesprávne. Súd výpoveď p. O. pri svojich záveroch navyše nebral do úvahy, pričom sa vyslovene jedná o dôveryhodného svedka, ktorého prvý výsluch navrhla samotná právna zástupkyňa žalovaného v 1. rade. Závery o tom, že si obhliadli nehnuteľnosť pred kúpou iba zvonku a interiér videli len na fotografiách a vstup do nehnuteľnosti riešili až po nadobudnutí nehnuteľnosti, podľa ich názoru nemôže byť dostatočným podkladom k absolútnemu záveru, že neboli dobromyseľní. Rovnako je zarážajúce tvrdenie súdu o tom, že v konaní žiadnymi dôkazmi nepreukázali, že skutočne zaplatili žalovanému v 1. rade hotovostnú časť kúpnej ceny 65 000 eur. Predložili absolútny písomný doklad, ktorý to preukazuje,

a to kúpnu zmluvu s overeným podpisom predávajúceho, kde sa konštatuje prevzatie v hotovosti svojim podpisom.

2.3. Nie je pravdou ani tvrdenie súdu, že súhlasili s tým, že žalovaní v 2. až 4. rade budú naďalej bývať v nehnuteľnostiach - nie je im známe, ako k tomuto tvrdeniu súd dospel - samozrejme, že nesúhlasili s tým, aby žalovaní v 2. až 4. rade naďalej bývali v nehnuteľnostiach, veď predsa podali žalobu o vypratanie. Rovnako nie je pravdou, že by prvú splátku dohodnutého nájomného platili za žalovaných v 2. až 4. rade. Ide o ničím nepodložené tvrdenie. Výpočet súdom vymenovaných dôkazov, o ktoré sa opiera konajúci súd, je podľa ich názoru zmätočný a vágny - súd vôbec nevysvetlil, v čom má spočívať uvádzaná dôvodnosť obrany žalovaných vo väzbe na výpisy z účtov žalobcu v 1. rade vo väzbe na výpisy z účtu spoločnosti FC REAL, s. r. o. vo väzbe na konkrétne vyjadrenia žalobcu v 1. rade v tomto konaní, či v konaní na OS Nitra pod sp. zn. 16C/205/2015, či už v spomínanom trestnom konaní. Odôvodnenie rozsudku preto považujú za absolútne nepreskúmateľné, nedostatočné a závery súdu o neplatnosti zmluvy podľa § 39 OZ a o ich zavinení a protiprávnosti ich konania považuje za relevantne nepodložené.

2.4. Za nesprávny právny záver považovali záver súdu pri hodnotení naplnenia podmienky príčinnej súvislosti, keď túto posudzoval súd a vyhodnocoval len s ohľadom na bezprostrednú a priamu časovú a vecnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaných a škodou, ktorá im bola spôsobená. V tomto smere poukazujú na rozhodnutie NS SR, ako aj NS ČR, ktoré pri posudzovaní naplnenia kritéria príčinnej súvislosti kladú dôraz na skúmanie príčinnej súvislosti s prihliadnutím na viacero skutočností, ktoré vzniku škody predchádzalo (rozsudok NS ČR 32Cdo 192/2007, uznesenie NS SR 1Cdo 105/2012).

2.5. V danom prípade bolo prvotnou príčinou vzniku škody v reťazi príčin a následkov uzatvorenie neplatnej kúpnej zmluvy medzi žalovaným v 1. rade a žalovanými v 2., 3. a 4. rade, ktorú žalovaní v 2., 3. a 4. rade uzavreli bez skutočnej vôle predmetné nehnuteľnosti scudziti a žalovaný v 1. rade bez skutočnej vôle tieto nehnuteľnosti nadobudnúť do výlučného vlastníctva a nakladať s nimi ako s vlastnými. V dôsledku uzavretia takejto, hoci aj neplatnej kúpnej zmluvy, bol ako vlastník predmetných nehnuteľností do katastra zapísaný žalovaný v 1. rade. Na základe jeho vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností mohol žalovaný v 1. rade ponúknuť na predaj im ako kupujúcim nehnuteľnosti a uzavrieť s nimi kúpnu zmluvu, a to bez ich vedomostí, pričom sa spoliehali na správnosť údajov týkajúcich sa vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v katastri nehnuteľností. Uzavretie v poradí druhej kúpnej zmluvy, t. j. kúpnej zmluvy medzi žalovaným v 1. rade a nimi ako kupujúcimi predstavuje zo strany žalovaného v 1. rade druhú príčinu vzniku škody, nakoľko tento vedel o neplatnosti predchádzajúcej kúpnej zmluvy so žalovanými 2., 3. a 4. Bez uzavretia neplatnej kúpnej zmluvy by nemohlo dôjsť k uzavretiu zmluvy medzi žalovaným v 1. rade a nimi ako kupujúcimi, ktorí za účelom vyplatenia časti kúpnej ceny uzavreli s VÚB, a. s. zmluvu o poskytnutí úveru, ktorú by bez uzavretia kúpnej zmluvy so žalovaným v 1. rade neuzavreli a neboli by povinní platiť úver a s tým súvisiace zmluvné úroky a poplatky. Je preto nesporné, že v posudzovanom prípade absolútnu a zrejme príčinnú súvislosť zakladá v konaní preukázaná skutočnosť, že žalovaní svojim protizákonným konaním vytvorili takú situáciu, že oni ako dobromyseľní záujemcovia o kúpu si zobrali úver, ktorý by si inak nezobrali.

2.6. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo potrebné zo strany súdu skúmať, čo bolo ich pohnútkou k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí úveru a skúmať túto pohnútku v súvislosti na udalosti/príčiny, ktoré tomu predchádzali. Pokiaľ bola totiž pohnútkou uzavretia zmluvy o poskytnutí úveru výlučne ich snaha získať finančné prostriedky pre účel vyplatenia časti kúpnej ceny na predmet kúpy, ktorý bol predtým predmetom neplatného prevodu medzi žalovaným v 1. rade a žalovanými v 2., 3. a 4. rade, pričom o neplatnosti predchádzajúcej kúpnej zmluvy nemali vedomosť a spoliehali sa na hodnovernosť údajov katastra nehnuteľností, je príčinná súvislosť medzi konaním žalovaných a vznikom ich škody bez pochyb daná.

2.7. Podľa ich názoru bola v konaní preukázaná aj príčinná súvislosť medzi konaním žalovaných ako porušením právnej povinnosti a následkom, teda vzniknutou škodou. Bolo preukázané, že žalovaný bez náležitej starostlivosti v rozpore so všeobecnou zásadou zodpovednosti a dobrými mravmi úmyselne a vedome vykonali zastierací - simulovaný právny úkon, kúpnu zmluvu zo dňa 27. 03. 2012, ktorou zastierali a zabezpečovali pôžičkový vzťah medzi nimi, do ktorého ich následne formou uzavretia kúpnej zmluvy so žalovaným v 1. rade zo dňa 09. 11. 2012 vtiahli bez ich vedomia a vôle aj ich ako kupujúcich. V čase uzavretia kúpnej zmluvy zo dňa 09. 11. 2012 žalovaný v 1. rade vedel, resp. mal a mohol vedieť, že nie je oprávnený takúto zmluvu uzavrieť, a keďže nemohol byť pre absolútnu neplatnosť (simuláciu)

právneho úkonu, ktorú sám zapríčinil spolu s ostatnými žalovanými de iure vlastníkom predávaných nehnuteľností, avšak napriek tomu uvedenú kúpnu zmluvu s nimi uzavrel. Práve cieľným konaním žalovaných vidinou osobného prospechu, resp. obohatenia na ich úkor vznikla na ich strane škoda uplatňovaná v tomto konaní. Z obsahu spisu je zrejmé, že s určitosťou by na ich strane bez správania sa žalovaných nedošlo ku škode a zároveň, vzhľadom na správanie žalovaných, bolo jednoznačne preukázané, že žalovaní ako škodcovia mohli následok vzniknutej škody na ich strane anticipovať už v čase svojho protiprávneho konania. V tomto smere poukázali na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo 105/2012, ako aj rozhodnutie NS ČR sp. zn. 32Cdo 192/2007. Opätovne navrhli vykonanie dôkazov, a to výsluchom svedka V. O., ako aj svedka R.. B. K.. Tieto výsluchy však konajúci súd nevykonal a ich návrhy zamietol.

3. K podanému odvolaniu žalobcov sa písomne vyjadril žalovaný v 1. rade, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie vo všetkých jeho výrokoch potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V prvom rade poukázal na tú skutočnosť, že žalobcovia nepreukázali, že nehnuteľnosť skutočne kupovali a za tým účelom si vzali hypotekárny úver. Sami vedome a dobrovoľne vstúpili za účelom dosiahnutia zisku do podvodnej schémy, ktorá je podrobne popísaná v obžalobe Krajskej prokuratúry v Žiline proti obžalovanému V. B.. Práve táto obžaloba významne prispela k preukázaniu skutočného úmyslu žalobcov v danom prípade, ktorým jednoznačne nebolo nadobudnutie nehnuteľností. V konaní vypovedali zhodne všetky strany sporu s výnimkou žalobcov a svedka O. a všetky listinné dôkazy a okolnosti napovedali v neprospech tvrdení žalobcov. Vymyslený príbeh žalobcov o vôli nadobudnúť chalupu, ktorú nikdy osobne nevideli, z dôvodu, že chcú byť bližšie k dcére a za týmto účelom sa zaviazali vysokým hypotekárnym úverom, sa javil ako nepravdepodobný už pred samotným vykonaným dokazovaním. Pokiaľ žalobcovia namietali, že súd odkazuje na výpoveď svedka B., ktorého označuje za nevierohodnú osobu, poukazujú na rozsudok NS SR 5Sžo 216/2010 „...dôkazom je všetko, čo môže prispieť k zisteniu skutočného stavu veci, hlavne výpoveď a vyjadrenie svedkov, účastníkov konania, posudky...“. Osoba V. B., hoci ako osoba obžalovaná z trestného činu, nebola v žiadnom osobitnom vzťahu k stranám sporu a nemala preto dôvod vypovedať v prospech žiadnej zo strán. Súd prvej inštancie, vychádzajúc zo záverov podrobného vyšetrovania, legitímne vychádzal zo zistení prokurátora, najviac tieto závery korešpondovali v plnej miere s výsledkami dokazovania v tomto konaní. V tejto schéme popísanej v obžalobe svedok V. O. sám vystupoval ako tipér, preto odkazovať na jeho dôveryhodnosť, pravdivosť výpovede a čestnosť je viac ako zarážajúce. Uvedený svedok už v konaní vypovedal, súd nevidel dôvod na jeho ďalší výsluch, navyiac, keď sa k uvedeným listinným dôkazom (žiadosť o úver) vyjadril vo svojej výpovedi zo dňa 23. 01. 2019, kde si na tlačivá nespomínal, nevedel, kto ich vypisoval, nevedel, čo obsahovali a podobne. Nie je pravdepodobné, že by sa svedok po opätovnom predvolaní (po uplynutí viac ako 2 rokov) zázračne rozpamätal na tieto tlačivá.

3.1. V konaní bolo nepochybne preukázané, že žalobcovia nikdy nemali skutočný úmysel nehnuteľnosť nadobudnúť, ale mala sa stať prípadným prepadným zálohom pre prípad nesplácania úveru pôvodným majiteľom nehnuteľnosti (žalovaní 2. až 4.). V konaní sa preukázali jeho tvrdenia ohľadne rozporov v tvrdeniach žalobcov týkajúcich sa ohliadky nehnuteľnosti, účelu kúpy nehnuteľnosti a financovania nehnuteľnosti, ktoré svedčili o ich nedôveryhodnosti, účelovosti a snahe preniesť následky svojho konania na nesprávne subjekty. Ohľadom ohliadky nehnuteľnosti žalobcovia špekulovali a prispôbovali svoje tvrdenia podľa situácie, ako sa im to hodilo. Z vykonaného dokazovania je však nepochybné, že žalobcovia nehnuteľnosť pred kúpou nevideli, lebo nikdy nemali záujem ju skutočne kúpiť a vlastniť. Nehnuteľnosť mala slúžiť len ako forma zabezpečenia pôžičky žalovanej v 2. rade pre prípad, že by ju nesplácala (tzv. prepadný záloh, ktorý nie je zákonom dovolený). Žalobcovia si v konaní odporovali tiež vo výpovediach ohľadom účelu kúpy nehnuteľnosti. Bolo im ponúknuté viacero nehnuteľností, teda nemali záujem vyslovene o nehnuteľnosť v G. Z., mali záujem o hocikakú nehnuteľnosť a žiadosť o úver podávali bezprostredne po sebe celkovo 4x. Pokiaľ ide o financovanie nehnuteľnosti, z listinných dôkazov, ale aj z výsluchu žalobcu v 1. rade vyplynulo, že žalobcovia nikdy neuhradili celú kúpnu cenu podľa kúpnej zmluvy, a to z dvoch dôvodov. Vedeli, že sa nejedná o reálny prevod nehnuteľnosti a na uvedenú hotovostnú transakciu nemali finančné prostriedky, resp. ich dôvod nevedia absolútne preukázať. Dôvodom toho je aj skutočnosť, že žalobou túto sumu nepožadujú vrátiť. Nakoľko žalobcovia preukázateľne nemali nikdy vôľu vlastniť nehnuteľnosti, a teda pri uzatváraní kúpnej zmluvy chýbala vážnosť vôle, sami vedome spôsobili neplatnosť tohto právneho úkonu.

3.2. Poukazuje na neexistenciu príčinnej súvislosti, s ktorým názorom sa stotožnil aj súd prvej inštancie a ktorá dosvedčuje jeho tvrdenie, že platenie úrokov z úveru nemôže byť považované za škodu, nakoľko

medzi vznikom údajnej škody a neplatnosťou kúpnej zmluvy nie je príčinná súvislosť. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie NS ČR 25Cdo 564/99, rozsudok NS ČR 25Cdo 1437/2006 zo dňa 20. 03. 2008, rozsudok NS ČR 25Cdo 2748/2009, ako aj rozsudok NS SR publikovaný pod č. R 21/92.

3.3. V zmysle uvedených judikovaných právnych názorov platenie úroku nevzniklo ako dôsledok neplatnosti kúpnej zmluvy, ale ako dôsledok uzavretia hypotekárnej zmluvy medzi žalobcami a bankou a túto povinnosť by žalobcovia mali bez ohľadu na to, či sú alebo nie sú vlastníkami nehnuteľností. Úrok je cena za požičanie peňazí. Úrok nie je priamym a bezprostredným dôsledkom nadobudnutia nehnuteľnosti a nie je dôsledkom (v príčinnej súvislosti) uzatvorenia kúpnej zmluvy. Práve samotná absencia príčinnej súvislosti ako základným predpokladom uplatnenia žalovaného nároku je pre súd postačujúca pre zamietnutie žaloby, dokazovanie bolo vykonané nad rámec povinnosti súdu dôkladne a podrobne v snahe objasniť vec do detailov. Preto námietka žalobcov, že dokazovanie nebolo vykonané správne a výsluchom svedkov by sa zistili závažné skutočnosti je bezpredmetná. Nie je namieste vyčítať súdu prvej inštancie, že sa sústredil iba na podstatné právne otázky pre tento súdny spor.

3.4. Žalovaný v 1. rade z opatrnosti uvádza, že v súvislosti s jeho presvedčením o existencii vedomosti žalobcov o tom, aké simulované právne úkony uzatvárajú, poukazuje na judikatúru NS SR sp. zn. 4 MCdo 23/2008. Podľa názoru najvyššieho súdu, v prípade zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu, ktorý je výsledkom slobodnej vôle zmluvných strán „vedomosť jednej zmluvnej strany o neplatnosti zmluvy vylučuje zodpovednosť druhej strany za škodu spôsobenú neplatnosťou tohto právneho úkonu.“ Takýto záver možno vyvodíť z analogického použitia ust. § 268 veta prvá Obchodného zákonníka, podľa ktorého, kto spôsobil neplatnosť právneho úkonu, je povinný nahradiť škodu osobe, ktorej bol právny úkon určený, ibaže táto osoba o neplatnosti právneho úkonu vedela. Niet preto rozumného dôvodu, pre ktorý by v oblasti jedného odvetvia súkromného práva, akým je obchodné právo, mala byť vedomosť o neplatnosti právneho úkonu spájaná výlučne so zodpovednosťou za škodu spôsobenej touto neplatnosťou, zatiaľ čo v inom odvetví súkromného práva, akým je občianske právo, by takýto následok nastať nemal. Má za to, že žalobcovia vedome uzatvárali simulované právne úkony, teda o neplatnosti kúpnej zmluvy vedeli, a napriek tomu požiadali banku o hypotekárny úver, uvedomujúc si rizikovosť uvedenej transakcie, sami o potenciálnom škodlivom následku museli vedieť. Ak by teda aj vznikla žalobcom škoda, zavinili si ju sami a musia ju znášať.

4. K odvolaniu žalobcov sa písomne vyjadrili aj žalovaní v 2. až 4. rade, ktorí navrhli rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a žiadali priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Rozsudok súdu prvej inštancie považujú za správny, pričom súd sa riadne vysporiadal so všetkými vykonanými dôkazmi a následným právnym posúdením veci. Z ich pohľadu súd prvej inštancie, pokiaľ odmietol ich zaviazat' na zaplatenie žalovanej sumy, dôvody vyplynuli z odôvodnenia, ktoré vyplynulo z právneho názoru odvolacieho súdu uvedeného v uznesení zo dňa 09. 04. 2021 pod sp. zn. 9Co/11/2020. Sú toho názoru, že dôvod zamietnutia uplatneného nároku voči nim ako žalovaným v 2. až 4. rade (že nie sú v konaní vecne pasívne legitimovaní) je správny.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutie súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP) a po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) na nariadenom odvolacom pojednávaní a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je spôsobilé zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré odvolací súd ako vecne správne podľa § 387 odsek 1 CSP potvrdil.

6. Predmetom konania (po pripustení späťvzatia žaloby a úpravy žalobného petitu) je náhrada škody vo výške 14 627,14 eura s úrokom z omeškania 8% ročne zo sumy 14 627,14 eura od 11. 11. 2015 do zaplatenia, ktorej sa žalobcovia v 1. a 2. rade domáhajú voči žalovaným v 1. až 4. rade zaplatenia spoločne a nerozdielne. Žalovaná suma vo výške 13 917,14 eura predstavuje náhradu škody, ktorú zaplatili na úrokoch na poskytnutom úvere na financovanie kúpy nehnuteľnosti a z poplatku za poskytnutie úveru 689,60 eura, ako aj poplatku za vedenie účtu 19,80 eura. V konaní nebolo sporné, že žalobcovia v 1. a 2. rade ako kupujúci so žalovaným v 1. rade uzatvorili dňa 08. 11. 2012 kúpnu zmluvu na nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. G. Z., zapísané na LV č. XX a to rodinný dom so súp. č. XXX nachádzajúci sa na parc. č. 84/5 - hospodárska budova nachádzajúca sa na parcele č. 84/33, garáž nachádzajúca sa na parc. č. 84/34, pozemok parc. č. 84/5 o výmere 148 m² - zastavané

plochy a nádvoria, pozemok parc. č. 84/17 o výmere 455 m² - zastavané plochy a nádvoria, pozemok parc. č. 84/32 o výmere 330 m² - zastavané plochy a nádvoria, pozemok parc. č. 84/33 o výmere 20 m² - zastavané plochy a nádvoria, pozemok parc. č. 84/34 o výmere 30 m² - zastavané plochy a nádvoria za dohodnutú kúpnu cenu 150 000 eur, ktorá bola podľa tvrdenia žalobcov a zmluvy v časti zaplatená v hotovosti a v časti z finančných prostriedkov z úveru poskytnutého VÚB, a. s. Za týmto účelom žalobcovia uzatvorili 08. 11. 2012 ako dlžníci s bankou ako s veriteľom Zmluvu o poskytnutí Flexihypotéky na refinancovanie č. 001/185992/12-002/000. Žalobcom tak banka poskytla finančné prostriedky vo výške 86 889,60 eura dňa 12. 11. 2012. Podľa uvedenej zmluvy sú žalobcovia povinní banke vrátiť sumu 124 133,52 eura. Žalovaný v 1. rade nadobudol predmetné nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej so žalovanými v 2., 3. a 4. rade. Vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného v 1. rade bol povolený dňa 25. 07. 2012.

6.1. Žalovaní v 2., 3. a 4. rade podali na OS Nové Mesto nad Váhom žalobu o určenie vlastníckeho práva a o vypratanie predmetných nehnuteľností, o ktorej bolo rozhodnuté rozsudkom OS Nové mesto nad Váhom zo dňa 03. 03. 2016 č. k. 10C/25/2014-188, ktorým bolo určené, že žalovaní v 2., 3. a 4. rade sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných OÚ Nové Mesto nad Váhom, kat. úz. G. Z. na LV č. XX. Kúpnu zmluvu zo dňa 23. 07. 2012, ktorá bola uzatvorená medzi žalovaným v 1. rade ako kupujúcim a žalovanými v 2., 3. a 4. rade ako predávajúcimi, vyhlásil za absolútne neplatnú podľa § 37 ods. 1 OZ, a rovnako aj kúpnu zmluvu zo dňa 08. 11. 2012, uzatvorenú medzi žalovaným v 1. rade a žalobcami.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 01. 04. 2016. Žalobcovia si v tomto konaní uplatňujú nárok na náhradu škody v zmysle § 42 OZ, ktorá im vznikla a ktorú vynaložili na neplatný právny úkon a pozostáva: a/ zo zmluvných úrokov ku dňu 31. 12. 2018 vo výške 13 917,14 eura; b/ žalobcami uplatneného poplatku za poskytnutie úveru vo výške 689,60 eura v zmysle zmluvy o poskytnutí flexihypotéky a c/ z uhradeného poplatku za vedenie úverového účtu vo výške 3,30 eura mesačne za obdobie od decembra 2012 do mája 2013, t. j. spolu 19,80 eura. Žalobcovia mali za to, že prišlo k naplneniu predpokladov na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody, a to: zavinené porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaných, ktorí uzatvárali neplatné, úmyselné zastieracie právne úkony, vznik škody a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom. Vedeli, že neplatnosť kúpnych zmlúv zapríčinili žalovaní, pričom sa oni nedopustili porušenia žiadnej právnej povinnosti.

Žalovaný v 1. rade sa v konaní bránil vznesenou námietkou premlčania, žalobu považoval za nedôvodnú, keď mal za to, že žalobcovia vedome a dobrovoľne si vzali úver pre žalovanú v 2. rade, mali ho splácať formou financií inkasovaných na základe fiktívnej nájomnej zmluvy, a preto predpoklady zodpovednosti za škodu nie sú naplnené, keď žalobcovia si sami zodpovedajú za vzniknutú situáciu a neexistuje príčinná súvislosť a škoda, úverová zmluva je neplatná.

Žalovaní v 2. až 4. rade namietali, že na vzniku škody sa nepodieľali, keď kúpnu zmluvu uzatvárali žalobcovia v 1. a 2. rade so žalovaným v 1. rade a zároveň namietali nedostatok svojej pasívnej legitímácie.

7. Súd prvej inštancie po prvýkrát vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 17. 06. 2019 č. k. 10C/604/2015-738 v spojení s opravným uznesením tak, že konanie v časti o zaplatenie 111 435,58 eura zastavil a žalobu zamietol. Žalovaným v 1. až 4. rade priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v plnom rozsahu a zároveň zrušil zabezpečené opatrenie, ktoré bolo v konaní nariadené. O podanom odvolaní proti uvedenému rozsudku rozhodoval odvolací súd, ktorý uznesením zo dňa 09. 04. 2021 č. k. 9Co/11/2020-827 rozsudok súdu prvej inštancie v jeho výrokoch II., III. a IV. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a vo výroku I., ktorým došlo k zastaveniu konania v časti o zaplatenie sumy 111 435,50 eura rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Súdu prvej inštancie v ďalšom konaní uložil opätovne zaoberať sa vznesenou námietkou premlčania, uplynutím subjektívnej a objektívnej premlčacej lehoty a jednoznačne definovať udalosť, ktorá viedla ku vzniku škody na strane žalobcov. V prípade, že súd dospeje k záveru, že nárok na náhradu škody, resp. časť tohto nároku nie je premlčaná, opätovne bude posudzovať uplatnený nárok v zmysle § 42 OZ. U každého zo žalovaných uviedol potrebu skúmať samostatne splnenie všetkých zákonných predpokladov pre náhradu škody, a rovnako uložil súdu prvej inštancie vypořadovať sa aj s otázkou pasívnej legitímácie žalovaných v 2. až 4. rade. V prípade, že súd dospeje k záveru, že tu existuje príčinná súvislosť medzi neplatnosťou zmluvy ako príčinou a vznikom škody ako jeho následkom, sa bude zaoberať aj tou skutočnosťou, či žalobcovia svojim konaním v rozpore s povinnosťami vyplývajúcimi z ust. § 415 si nespôsobili škodu sami, resp. sa na nej sčasti nepodieľali, a teda bude sa zaoberať stanovením pomeru na vzniku škody. Zároveň odvolací súd zdôraznil, že pokiaľ by škodlivý následok na strane poškodených nastal bez tejto

skutočnosti (príčiny), (nedostatok príčinnej súvislosti) nemôže nastať ani zodpovednosť žalovaných, či už žalovaného v 1. rade alebo žalovaných v 2. až 4. rade za škodu.

8. Súd prvej inštancie opätovne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že žalobu zamietol. Nárok žalobcov v časti istiny nepovažoval za premlčaný, za premlčaný považoval iba nárok týkajúci sa zaplata úrokov z omeškania 8% ročne zo sumy 14 627,14 eura od 11. 11. 2015 do zaplata. Dospel k právnomu záveru, že podmienka príčinnej súvislosti medzi škodou a neplatnosťou kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 08. 11. 2012 nie je daná, žalobu preto považoval za nedôvodnú a za nehospodárne považoval vykonanie výsluchu navrhovaných svedkov. Voči žalovaným v 2. až 4. rade žalobu zamietol pre nedostatok vecnej pasívnej legitímácie, ktorú v konaní aj namietali. Súd prvej inštancie sa nadbytočne, vzhľadom na svoje vyslovené právne závery zaoberal následne v bode 68. svojho rozsudku aj tým, či žalobcovia nekonali v rozpore s povinnosťami vyplývajúcimi z ust. § 415 OZ, a teda, či si škodu nespôsobili sami, resp. sa na nej sčasti aj nepodieľali.

9. Podľa § 42 Občianskeho zákonníka, ak pre neplatnosť právneho úkonu vznikne škoda, zodpovedá sa za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

10. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

11. Podľa § 420 odsek 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

12. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne, ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

13. Podľa § 442 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

14. Podľa § 442 odsek 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

15. Neplatnosť právneho úkonu môže okrem zmarenia právnych účinkov, ktoré účastníci právneho úkonu sledovali, vyvolať aj ďalšie nepriaznivé právne následky. Jedným z nich je vznik bezdôvodného obohatenia (§ 451 ods. 2 OZ). Druhým je vznik zodpovednosti za škodu.

15.1. Ak z neplatného právneho úkonu vznikne škoda, vznikne konajúcemu mimo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie zodpovednosť za škodu. Zodpovednosť za škodu pri neplatnosti právneho úkonu nie je osobitným prípadom tejto zodpovednosti a spravuje sa ustanovenia o všeobecnej zodpovednosti za škodu (§ 420 OZ). Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je protiprávny úkon, ktorý viedol k neplatnosti právneho úkonu, vznik škody, príčinná súvislosť medzi týmito predpokladmi a existencia zavinenia.

Protiprávnosťou sa tu rozumie spôsobenie neplatnosti právneho úkonu konaním zmluvnej strany, pričom v tomto prípade nerozhoduje, či ide o absolútnu, či relatívnu neplatnosť právneho úkonu (§ 37 a nasl. OZ).

Škodou sa rozumie majetková ujma, ktorá vznikla ako dôsledok neplatnosti právneho úkonu. Sú to najmä náklady, ktoré zmluvná strana vynaložila na neplatný právny úkon, ako aj významná majetková ujma, ktorá vznikla tým, že zmluvná strana nemohla uzavrieť s treťou osobou zmluvu. Škoda v dôsledku neplatnosti právneho úkonu môže vzniknúť aj vtedy, ak nevznikol nárok zo zodpovednosti na bezdôvodné obohatenie.

Súdna prax dospela k záveru, že v prípade absolútnej neplatnosti právneho úkonu je potrebné zodpovednosť za škodu posudzovať na oboch zmluvných stranách. To znamená v prípade vzniku škody jednej zo zmluvných strán je potrebné zohľadniť vlastný podiel poškodeného na vzniku škody podľa § 341 OZ.

Nárok na náhradu škody spôsobenej zavinenou neplatnosťou právneho úkonu je potrebné uplatniť v premlčacích dobách podľa § 106 OZ.

Rozsah náhrady škody sa posúdi podľa všeobecného ustanovenia § 442 OZ. Zásadne sa bude uhrádzať len skutočná škoda, nie aj to, čo v dôsledku neplatnosti právneho úkonu poškodenému ušlo.

Medzi neplatnosťou právneho úkonu a vznikom škody musí byť príčinná súvislosť. Ak vznik škody nemožno priamo odvodiť z vady právneho úkonu, právo na náhradu škody nevzniká.

15.2. V právnej teórii sa vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorej jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Ako bolo uvedené vyššie, otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ale ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmom poškodeného (pokiaľ vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne) sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať od všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny a následok, pri ktorej (príčina) bezprostredne predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvah ako „priama“ príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu (rozsudok NS SR z 30. 06. 2010 5 Cdo 126/2009).

16. Súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v predchádzajúcom rozhodnutí, sa primárne zaoberal vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaných. Vychádzal z toho, že v konaní nebolo sporné, že vlastnícke právo žalobcov k predmetným nehnuteľnostiam bolo zapísané v katastri nehnuteľností až do rozhodnutia OS Nové Mesto nad Váhom zo dňa 03. 03. 2016 č. k. 10C/25/2014-188, ktorým bolo určené vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam v prospech žalovaných v 2., 3. a 4. rade. Súd prvej inštancie, viazaný názorom odvolacieho súdu, skonštatoval, že až rozhodnutím súdu o určení vlastníckeho práva v prospech žalovaných v 2. až 4. rade žalobcovia stratili vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a mohli sa tak dozvedieť o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Rozsudok OS Nové Mesto nad Váhom nadobudol právoplatnosť dňa 01. 04. 2016 a žalobcovia si tak mohli uplatniť právo na náhradu škody na súde dňa 02. 04. 2016, ktoré právo by sa im premlčalo v 2-ročnej subjektívnej a 3-ročnej objektívnej premlčacej dobe. Nárok na náhradu škody vo výške 14 627,14 eura si na súde uplatnili už dňa 12. 11. 2015, teda si svoj nárok uplatnili včas, a preto námietka premlčaná vznesená žalovanými nie je dôvodná. Za dôvodnú považoval námietku premlčania vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 14 627,14 eura, ktorý nárok úplne a zrozumiteľne si na súde uplatnili až zmenou žaloby prednesenou na pojednávaní dňa 21. 11. 2018, teda po uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby, ktorá uplynula dňa 02. 04. 2018, preto v tomto nároku súd považoval vznesenú námietku premlčania za dôvodnú, a preto v tejto časti nárok žalobcov (pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania) zamietol.

Keďže odvolací súd je v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP viazaný rozsahom a odvolacími dôvodmi a žalobcovia v podanom odvolaní nenamietali záver súdu prvej inštancie o premlčaní nároku v zamietajúcej časti týkajúcej sa premlčaných úrokov z omeškania zo žalovanej istiny, odvolací súd pre nedostatok dôvodov odvolania do tohto zamietajúceho nároku žalobcov sa vecou ani nezaoberal. Pokiaľ ide o posúdenie námietky premlčania s plynutím premlčacej doby a so záverom, že žalovaná istina v sume 14 627,14 eura nie je premlčaná, sa odvolací súd stotožňuje, pričom poukazuje na svoje predchádzajúce rozhodnutie, v ktorom vyslovil k otázke premlčania tohto nároku svoj záväzný právny názor.

17. Súd prvej inštancie sa ďalej správne zaoberal, či z hľadiska uplatňovaného nároku žalobcami boli splnené zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti žalovaných za škodu v zmysle § 42 OZ, ako aj ustanovení o všeobecnej zodpovednosti za škodu (§ 420 a nasl. OZ). Žalobcovia si uplatnili svoj nárok na náhradu škody vo výške 14 627,14 eura, ktorý pozostáva zo zmluvných úrokov k 31. 12. 2018 vo výške 13 917,74 eura, z poplatku za poskytnutie úveru 689,60 eura a z poplatkov za vedenie úverového účtu vo

výške 19,80 eura (poplatok 3,30 eura od 12/2012 až 05/2013), pričom sa jedná o nároky vyplývajúce zo zmluvy o poskytnutí flexihypotéky uzatvorenej žalobcami s VÚB, a. s. dňa 08. 11. 2012 na refinancovanie č. 002/000, na základe čoho im bol poskytnutý úver na financovanie kúpy sporných nehnuteľností. Medzi stranami konania nebolo sporné, že kúpna zmluva, ktorú žalobcovia ako kupujúci a žalovaný v 1. rade ako predávajúci uzavreli dňa 08. 11. 2012 a ktorej predmetom bolo nadobudnutie sporných nehnuteľností, je neplatná. Rovnako nie je sporné, že na základe tejto zmluvy žalobcovia požiadali o poskytnutie flexihypotéky na financovanie kúpy nehnuteľností, pričom z poskytnutej flexihypotéky sú povinní plniť nielen istinu, ale aj úroky a poplatky.

17.1. Niet sporu o tom, že ak vznikne niekomu z neplatného právneho úkonu škoda, vznikne konajúcemu mimo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie aj zodpovednosť za škodu. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je protiprávny úkon, ktorý viedol k neplatnosti právneho úkonu, vznik škody, príčinná súvislosť medzi týmito predpokladmi a existencia zavinenia. Ako už bolo uvedené vyššie, otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ale ide o skutkovú otázku, ktorá musí byť riešená len v konkrétnych súvislostiach.. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je náhrada požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmovou poškodeného (pokiaľ vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne), sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať od všetkých súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Nie je pritom rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny a následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho (pozri rozsudok NS SR 5 Cdo 126/2009 zo dňa 30. júna 2020).

17.2. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v danej veci nedošlo k súčasnému (kumulatívne) splneniu podmienok vzniku zodpovednosti žalovaných za vzniknutú škodu. Žalobcovia v konaní nepreukázali existenciu príčinnej súvislosti medzi uplatňovanou škodou žalobcami a neplatnosťou kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcami v 1. a 2. rade ako kupujúcimi a žalovaným v 1. rade ako predávajúcim dňa 08. 11. 2012. V konaní nebolo sporné, že žalovaný v 1. rade ako predávajúci a žalobcovia v 1. a 2. rade ako kupujúci uzavreli dňa 08. 11. 2012 kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj a kúpa sporných nehnuteľností za dohodnutú kúpnu cenu 150 000 eur. Z tejto kúpnej ceny sa podľa zmluvy časť vo výške 85 891,53 eura žalobcovia zaviazali zaplatiť z úveru vo VÚB, a. s. tak, že 38 981,83 eura bude zaplatená na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX, časť v sume 36 000 eur na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX, časť 10 509,70 eura na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX a časť 64 108,47 eura k rukám žalovaného v 1. rade v hotovosti.

17.3. Zmluvu o poskytnutí flexihypotéky na refinancovanie z 08. 11. 2012 č. 001/185992/12-002/000, ktorú uzavreli žalobcovia s VÚB, a. s., pobočka Nová Baňa s prílohami a informáciami pre klienta a Všeobecnými obchodnými podmienkami veriteľa bolo preukázané, že žalobcovia v 1. a 2. rade ako dlžníci uzavreli s VÚB, a. s. ako veriteľom zmluvu o úvere vo výške 86 889,60 eura. Z tohto úveru im 703,52 eura bolo poskytnutých na splatenie skôr poskytnutého úveru a 85 496,48 eura na nadobudnutie sporných nehnuteľností. Žalobcovia sa v zmluve zaviazali veriteľovi vrátiť celkom z titulu poskytnutého úveru 124 133,52 eura v 204 splátkach po 605,20 eura mesačne, platiť poplatok za vedenie úverového účtu 3,30 eura mesačne a zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru 689,60 eura. V konaní bolo preukázané výpisom z účtu žalobcov od VÚB, a. s. (č. I. 668), že k 31. 12. 2018 zaplatili na úrokoch 13 917 eur, pričom si ďalej uplatňovali poplatok za poskytnutie úveru 689,60 eura a za vedenie účtu 19,80 eura.

17.4. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, zisteného skutkového stavu, ako aj z pojednávania pred odvolacím súdom, nebolo preukázané, že by žalovaný v 1. rade si vymienil zaplatenie kúpnej ceny z úveru, pričom v konaní uviedol, že kúpna zmluva na kúpu nehnuteľností a spôsob, akým bude financovaná kúpna cena, mu boli oznámené mailom, kde sa nachádzala kúpna zmluva, ako aj zo samotnej kúpnej zmluvy pri jej podpise. Uvedenú skutočnosť žalobcovia v 1. a 2. rade nerozporevali, preto táto skutočnosť zostala nesporná. Rozsudkom OS Nové Mesto nad Váhom zo dňa 03. 03. 2016 č. k. 10C/25/2014-188, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01. 04. 2016, bolo určené, že podielovými spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností sú žalovaní v 2. až 4. rade a kúpne zmluvy, uzatvorené medzi žalovanými v 2. až 4. rade ako predávajúcimi a žalovaným v 1. rade ako kupujúcim a žalovaným v 1. rade ako predávajúcim a žalobcami v 1. a 2. rade, boli vyslovené za absolútne neplatné podľa § 39 OZ, pričom táto skutočnosť nemá vplyv na zmluvný záväzok žalobcov v 1. a 2. rade vo vzťahu k VÚB, a. s., ktorý záväzkovo-právny vzťah vznikol na základe Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky

na refinancovanie č. 002/000 zo dňa 08. 11. 2012. Je potrebné vychádzať z toho, že povinnosť dlžníka (žalobcov) zaplatiť veriteľovi (VÚB, a. s.) okrem istiny aj zmluvné úroky, príp. ďalšie poplatky, vzniká zo záväzku dlžníka z úverovej zmluvy, ktorá je právnym dôvodom tohto plnenia. Povinnosť platiť úroky potom vyplýva ako povinnosť dlžníka platiť veriteľovi cenu za požičanie peňazí z poskytnutého úveru (to znamená príslušenstvo pohľadávky) a táto povinnosť vzniká z ich vzájomného záväzkového vzťahu založeného na zmluvnom dojednaní o poskytnutí úveru, a nie neplatnosťou kúpnej zmluvy.

17.5. Odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že platenie úrokov z úveru, ako aj z ďalších poplatkov nie je v priamej príčinnej súvislosti s neplatnosťou kúpnej zmluvy. Inak povedané, platenie úroku z úveru nenastáva ako povinnosť, ktorá vznikla následkom neplatnej kúpnej zmluvy, ale ako povinnosť účastníka alebo strany, ktorej bol poskytnutý úver, teda zo vzájomného záväzkového právneho vzťahu založeného s bankovou inštitúciou. Povinnosť žalobcov platiť úroky z poskytnutého hypotekárneho úveru VÚB, a. s. predstavuje záväzok žalobcov priamo z úverovej zmluvy, z ktorých poskytnutých prostriedkov sa žalobcovia v 1. a 2. rade dobrovoľne rozhodli financovať kupovanú nehnuteľnosť. Povinnosť žalobcov platiť úroky z úveru by žalobcovia mali bez ohľadu na to, či zmluva je platná alebo neplatná. To znamená, že aj v prípade, že kúpna zmluva by bola platná, žalobcovia by stále mali povinnosť platiť úroky z poskytnutého úveru. Platenie úroku z úveru tak nie je dôsledkom neplatnej kúpnej zmluvy, ktorá kúpna zmluva bola vyslovená za absolútne neplatnú až po uzatvorení zmluvy o hypotekárnom úvere. Z vyššie uvedeného je preto potrebné podľa názoru odvolacieho súdu dospieť k záveru, že platenie úrokov z úveru žalobcami nevznikol ako dôsledok neplatnosti kúpnej zmluvy, ale ako dôsledok uzatvorenia hypotekárnej zmluvy a túto povinnosť by žalobcovia mali bez ohľadu na to, či sú alebo nie sú vlastníkami nehnuteľností. Úrok z úveru preto nie je priamym a bezprostredným dôsledkom nadobudnutia nehnuteľností, nie je dôsledkom uzavretia kúpnej zmluvy, a preto je potrebné konštatovať absenciu príčinnej súvislosti medzi škodou a protiprávnym konaním ako základného predpokladu uplatneného nároku žalobcami, ktorý záver je postačujúci pre zamietnutie žaloby, keď žalobcovia nepreukázali základné predpoklady pre priznanie náhrady škody v zmysle § 42 OZ.

18. Keďže záver súdu prvej inštancie o nedostatku existencie príčinnej súvislosti medzi škodou a protiprávnym konaním bol správny, bolo nadbytočné zaoberať sa otázkou zavinenia, či už žalobcami alebo žalovanými, na vzniknutej škode, a vzhľadom k tomu, že odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že nedošlo k súčasnému splneniu podmienok pre vznik zodpovednosti žalovaných za vzniknutú škodu, a teda žaloba je nedôvodná, jeho ďalšie dôvody, ktoré súd prvej inštancie uvádzal v bode 68. rozsudku sú nadbytočné a odvolací súd, vzhľadom na vyššie prijatý záver, sa otázkou zavinenia na spôsobení neplatnosti právneho úkonu ďalej už nezaoberal, pretože dospel k záveru, že žalobcovia nepreukázali základné predpoklady dôvodnosti pre uplatnenie svojho nároku.

19. Súd prvej inštancie žalobu voči žalovaným v 2. až 4. rade zamietol pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Žalobcovia podali odvolanie do celého zamietajúceho výroku a vo vzťahu k všetkým žalovaným, avšak dôvody odvolania vo vzťahu k žalovaným v 2. až 4. rade v podanom odvolaní absentujú. Právny zástupca žalobcov na odvolacom pojednávaní uviedol, že aj napriek ust. § 365 ods. 3 CSP zotrúva na podanom odvolaní voči všetkým žalovaným.

Podľa § 365 odsek 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Vzhľadom na to, že žaloba žalobcov proti žalovaným v 2. až 4. rade bola zamietnutá pre nedostatok pasívnej legitímácie a v podanom odvolaní žalobcovia vo vzťahu k žalovaným v 2. až 4. rade žiadne odvolacie dôvody neuvádzajú, odvolací súd nemal pre nedostatok rozsahu a dôvodov vo vzťahu k žalovaným v 2. až 4. rade uvedený rozsah a odvolacie dôvody, preto mu nezostávalo nič iné, len rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovaným v 2. až 4. rade, voči ktorým bola žaloba zamietnutá pre nedostatok pasívnej legitímácie, ako vecne správny podľa § 387 odsek 1 CSP potvrdiť.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 odsek 1 a § 255 ods. 1 CSP a úspešným žalovaným v 1., 2., 3. a 4. rade priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).